

Αθήνα, 10 Φεβρουαρίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Σοβαρές ελλείψεις αίματος διακινδυνεύουν την υγεία και την ζωή χιλιάδων ασθενών στην χώρα»

Σοβαρές ελλείψεις αίματος παρατηρούνται εσχάτως, γεγονός που θέτει σε κίνδυνο την υγεία και τη ζωή χιλιάδων πολυμεταγγιζόμενων ασθενών σε όλη την χώρα. Παρά το γεγονός ότι η έξαρση των εποχικών ιώσεων είναι μια σταθερά επαναλαμβανόμενη επιδημιολογική κατάσταση, την οποία γνωρίζουν και αναμένουν κάθε χρόνο όλες οι υπηρεσίες πληθυσμιακής υγείας και για την οποία οφείλουν να είναι προετοιμασμένες, η χώρα βρίσκεται σε μια απαράδεκτη, τραγική κατάσταση πολύ σοβαρών ελλείψεων σε αποθέματα αίματος. Αυτό έχει ως συνέπεια ασθενείς με μεσογειακή αναιμία, δρεπανοκυτταρική νόσο και θαλασσαιμία είτε να μην μεταγγίζονται καθόλου είτε να υπομεταγγίζονται, με συνέπεια να διακινδυνεύεται η υγεία και η ζωή τους.

Σε ανακοίνωσή της, η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσαιμίας (ΕΟΘ) καταγγέλλει ότι τα αποθέματα είναι ανεπαρκή και ότι καταγράφονται συστηματικές αναβολές μεταγγίσεων σε μεγάλα νοσοκομεία ή χορήγηση μειωμένων ποσοτήτων αίματος σε ασθενείς με Θαλασσαιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο. Περισσότεροι από χίλιοι πολυμεταγγιζόμενοι ασθενείς απειλούνται με σοβαρές βλάβες στην υγεία τους, καθώς λαμβάνουν λιγότερο αίμα από όσο έχουν ανάγκη εξαιτίας αυτών των ανεπαρειών.

Σύμφωνα με την ΕΟΘ, στο Γενικό Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών σαράντα (40) ασθενείς βρίσκονται σε καθεστώς αναβολής μεταγγίσεων, χωρίς σαφές χρονοδιάγραμμα για το πότε θα εξασφαλιστεί επαρκής ποσότητα αίματος. Αλλά και στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών πενήντα πέντε (55) ασθενείς αντιμετωπίζουν αντίστοιχες καθυστερήσεις, με τις προγραμματισμένες θεραπείες τους να μετατίθενται επ' αόριστον. Οι καθυστερήσεις αυτές έχουν άμεσο αντίκτυπο στην υγεία των ασθενών, οι οποίοι χρειάζονται σταθερή και προγραμματισμένη θεραπεία. Στο δε Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία» υπάρχουν 700 τακτικά πολυμεταγγιζόμενα άτομα στις δυο κλινικές μεταγγίσεων. Λόγω των ελλείψεων σε αίμα, όμως, προσέρχονται στο «Αγία Σοφία» και ασθενείς από νησιά, όπως η Λήμνος και η Νάξος, κάτι που καταταλαιπωρεί τους ίδιους τους ασθενείς και επιβαρύνει τις ήδη πολύ βεβαρημένες υπηρεσίες του νοσοκομείου.

Η γενική γραμματέας του Πανελληνίου Συλλόγου Πασχόντων από Μεσογειακή Αναιμία και μέλος του Δ.Σ. του Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας (ΕΚΕΑ), κυρία Βάνα Μυρίλλα, βιοπαθολόγος, σε δήλωσή της είπε επί λέξει: «Υπάρχει πρόβλημα. Δυστυχώς οι ιώσεις που έρχονται κάθε χρόνο μετά τις γιορτές έχουν ελαττώσει πάρα πολύ τη δυνατότητα των ανθρώπων να δώσουν αίμα, διότι στην πλειονότητά τους οι αιμοδότες αυτή την εποχή είναι ασθενείς. Η αιμοδοσία έχει κάνει "κοιλιά" και δεδομένου ότι το αίμα δεν διατηρείται πάνω από 35 μέρες, δεν μπορούμε να έχουμε απόθεμα».

Στη χώρα μας έχουμε 2.700 ασθενείς με Μεσογειακή Αναιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο, εκ των οποίων οι 1.500 στην Αθήνα. Οι άνθρωποι αυτοί χρειάζονται 110.000 έως 120.000 μονάδες αίματος τον χρόνο. Εκτός αυτού, μεταγγίσεις απαιτούν και οι μεταμοσχεύσεις. Χαρακτηριστικά, οι μεταμοσχεύσεις καρδιάς και ήπατος απαιτούν έως και 40 μονάδες αίματος. Αλλά και εδώ, η εφαρμόζομενη πολιτική του Υπουργείου Υγείας είναι αποσπασματική και βολонταριστική, καθώς η

εκστρατεία για την αύξηση των δοτών δεν συνοδεύεται από αντίστοιχη στρατηγική προσέλκυσης εθελοντών αιμοδοτών με αποτέλεσμα η προσφορά να παραμένει ανεπαρκής.

Εξυπακούεται, λοιπόν, ότι η ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας είναι τεράστια καθώς εδώ και σχεδόν επτά χρόνια αποφασίζει και υλοποιεί νεοδεξιές πολιτικές νεοφιλελεύθερης και τεχνολαϊκιστικής αντίληψης που έχουν μεταθέσει τα πάντα στην ατομική ευθύνη και την τσέπη των πελατών, όπως θεωρεί τους ασθενείς. Η υγεία έχει καταντήσει προνόμιο όσων έχουν τις οικονομικές δυνατότητες, για αυτό παρατηρούμε συνεχιζόμενα ρεκόρ ανικανοποίητων αναγκών υγείας και άμεσων ιδιωτικών δαπανών, το δε Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν έχει καταρρεύσει οριστικά χάρις στην αυταπάτηση και φιλοτιμία των εργαζομένων του.

Η σημερινή πρακτική διαχείρισης των ελλείψεων βασίζεται σε προσωρινές εξορμήσεις αιμοδοσίας ή στη μείωση των τακτικών μεταγγίσεων των πολυμεταγγιζόμενων ασθενών, ώστε να καλυφθούν έκτακτα περιστατικά. Αυτή η πρακτική, όμως, οδηγεί σε σοβαρές και μη αναστρέψιμες οργανικές βλάβες, αυξημένο κίνδυνο λοιμώξεων και επιδείνωση της συνολικής υγείας των ασθενών, ενώ επιβαρύνει και το σύστημα υγείας με συχνότερες νοσηλείες. Και εδώ η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας ακολουθεί τυφλά την αποτυχημένη εργαλειοθήκη του νεοφιλελεύθερου δόγματος, καθώς δεν δίνει λύσεις, αφήνει τα προβλήματα να παρουσιάζονται και να διογκώνονται και κατόπιν εορτής λαμβάνει εμβολωματικά ημίμετρα, τα οποία διαιωνίζουν και επιδεινώνουν το πρόβλημα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα που συμπυκνώνει την παραπάνω κατάσταση αποτελεί η λειτουργία του Τμήματος Αιμοδοσίας του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου (ΠΑΓΝΗ) όπου, σύμφωνα με στοιχεία της διοίκησης του Τμήματος, ο αριθμός των μηνιαίων αιμοδοτικών εξορμήσεων μειώνεται αναγκαστικά σχεδόν στο ήμισυ, γεγονός που αναμένεται να οδηγήσει σε αισθητή μείωση των αποθεμάτων αίματος μέσα στις επόμενες εβδομάδες. Παράλληλα, διακόπτεται η σταθερή απογευματινή αιμοδοσία που λειτουργούσε κάθε Τρίτη στην πλατεία Δασκαλογιάννη, μια δομή που είχε συμβάλει σημαντικά στην προσέλκυση εθελοντών αιμοδοτών.

Η διοίκηση του Τμήματος έχει επανειλημμένα επισημάνει το πρόβλημα προς τη διοίκηση του νοσοκομείου, ζητώντας την άμεση ενίσχυση με επιπλέον ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, προκειμένου να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της αιμοδοσίας. Ωστόσο, μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει ουσιαστική ανταπόκριση με αποτέλεσμα να αναβάλλονται προγραμματισμένες αιμοδοσίες σε συλλόγους και φορείς, όχι λόγω έλλειψης εθελοντών αλλά εξαιτίας της αδυναμίας στελέχωσης των συνεργείων.

Επειδή οι ανάγκες αιμοδοσίας στην χώρα είναι δεδομένες και γνωστές εκ των προτέρων, έστω και αν πάντα υπάρχουν έκτακτες συνθήκες εποχικού χαρακτήρα, συνεπώς απαιτείται μια εθνική στρατηγική και ολιστικό σχέδιο δράσης, και όχι αποσπασματικές πολιτικές εντυπώσεων και επικοινωνιακής πολιτικής. Απαιτείται πρόβλεψη και ο σχεδιασμός ζήτησης αίματος που αποτελεί κρίσιμο κομμάτι της εφοδιαστικής αλυσίδας υγείας, καθώς στοχεύει στην εξισορρόπηση της επάρκειας αποθεμάτων με την ελαχιστοποίηση της σπατάλης λόγω της περιορισμένης διάρκειας ζωής των προϊόντων αίματος,

Επειδή η νεοφιλελεύθερη προσέγγιση και στο πεδίο αυτό είναι αποτυχημένη, οδηγεί σε αδιέξοδα και προβλήματα, λειτουργεί εις βάρος των ασθενών που έχουν ανάγκη αίματος αλλά και των μεταμοσχευόμενων ασθενών, αντιθέτως απαιτείται μια σθεναρή και ηγεμονική δημόσια πολιτική για την αύξηση των αιμοδοτών και τη δυνατότητα διατήρησης σταθερών αποθεμάτων αίματος, ιδίως σε εποχές που γνωρίζουμε ότι διαχρονικά παρατηρούνται ελλείψεις,

Επειδή απαιτείται άμεση εφαρμογή κεντρικού σχεδιασμού για την ενίσχυση της εθελοντικής αιμοδοσίας, την καθολική εφαρμογή της Κεντρικής Διαχείρισης Αίματος σε όλη τη χώρα, καθώς και την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου Εθνικού Συστήματος Αιμοδοσίας,

Επειδή εκτός από οργανωμένη στρατηγική για την προσέλκυση αιμοδοτών, χρειάζονται και προσλήψεις στα Τμήματα Αιμοδοσίας όλων των δομών του ΕΣΥ -παρασκευαστές, τεχνολόγοι,

νοσηλευτές κ.λπ., στο πλαίσιο της γενικότερης ανάγκης αντιμετώπισης του προβλήματος της υποστελέχωσης του συστήματος,

Επειδή οι καθυστερήσεις στις μεταγγίσεις μπορεί να προκαλέσουν σοβαρές επιπλοκές, όπως καρδιολογικές και ισχαιμικές βλάβες, αυξημένο κίνδυνο λοιμώξεων και συνολική επιδείνωση της υγείας των ασθενών, επιβαρύνουν δε το σύστημα υγείας, και δη το ΕΣΥ, λόγω των αυξημένων αναγκών νοσηλείας και των συχνότερων μεταγγίσεων.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Ποια άμεσα μέσα θα λάβει προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι σοβαρές ελλείψεις αίματος που παρατηρούνται αυτήν την εποχή;
2. Ποιο είναι το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την αιμοδοσία στην χώρα, πώς προχωρεί η υλοποίησή του, ποια προβλήματα έχουν εντοπιστεί και πως θα επιλυθούν;
3. Σχεδιάζει την προκήρυξη μόνιμων θέσεων στα τμήματα Αιμοδοσίας όλων των νοσοκομείων της χώρας, καθώς κι όλων των δημόσιων δομών του ΕΣΥ για την κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων, προκειμένου να θεραπευθεί το πρόβλημα της υποστελέχωσης όπως αυτό περιγράφηκε για το ΠΑΓΝΗ;
4. Προτίθεται να επεκτείνει την Κεντρική Διαχείριση Αίματος σε ολόκληρη την χώρα και όχι μόνο στην Περιφέρεια Αττικής όπως τώρα;
5. Υπάρχει σχέδιο ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των πολιτών υπέρ της εθελοντικής αιμοδοσίας;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Καλαματιανός Διονύσιος - Χαράλαμπος

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γιώργος

Γιαννούλης Χρήστος

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Ζαμπάρας Μιλτιάδης (Μίλτος)

Κεδίκογλου Συμεών

Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Νοτοπούλου Αικατερίνη (Κατερίνα)

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παπαηλιού Γεώργιος

Πολάκης Παύλος

Ψυχογιός Γιώργος